

ומקשינין: **מאי קא משמע לן** רבי אליעזר? הרי **תנינא הניתנים בפנים כו'**, ובסיפא נאמר כי במקום שנתן את הניתנים בחוץ, בפנים, לא ירדו אברי הקרבן. והגם שדם זה, שדינו להינתן בחוץ, נפסל עם היכנסו לפנים, לא חולק רבי יהודה בזה לומר שיחשב כנשפך הדם, אלא סובר שקלטו מזבח. ומבואר, שמזבח פנימי מקדש את הפסולים שניתנו עליו?!

ומתריצין: **אי מהתם, הוה אמינא הני מילי שמזבח פנימי מקדש פסולים היינו דווקא דם פסול, דחזי ליה, שיש דמים הניתנים על מזבח הפנימי, וראוי הוא לקבלת דם. אבל קומץ פסול שעלה עליו, דלא חזי ליה, שהרי אין שום קומץ שדינו לעלות על מזבח הפנימי, שהרי נאמר לגבי מזבח הזהב הפנימי "לא תעלו עליו קטרת זרה ועולה ומנחה", אימא לך, אלא אם עלה עליו, ירד. קא משמע לך, שאף את הקומץ שאינו ראוי כלל, מקדש המזבח הפנימי, ואם עלה לא ירד!**

מיתבי: קטרת זרה שהתנדב יחיד להביא קטרת

הניתנין למטה שנתנן למעלה, ולמעלה שנתנן למטה. ולא פליג רבי יהודה לומר שאם עלו ירדו כמו בנשפך הדם על הרצפה שאמר בזה שדינם לירד.

מאי טעמא? לאו, משום דקלטיה מזבח ונתקדש. ושמע מינה, דם שנזרק שלא במקומו, לא יאספנו.

[ואין לומר שרבי יהודה סובר בזריקה שלא במקומו דכמקומו דמי והועילה זריקתן לכפרה ולכך לא ירדו, ואם כן מה ראה לרבי יוחנן הסובר דכשלא במקומו דמי, שהרי נכתבו כאן אלו ביחד עם שאר זריקות פסולות,⁽⁹⁾ והיינו משום שדינם דומה, וכשם שאר זריקות שהזכיר הינן פסולות לגמרי, הוא הדין באלו, ורק משום שקלטם המזבח דינם שלא ירדו.⁽¹⁰⁾ ומרבי שמעון אין הוכחה, כי יתכן שסובר אפילו נשפך הדם נתרה מ"תורת העולה" שאם עלו לא ירדו].

אמר רבי אליעזר: מזבח הפנימי מקדש פסולין,⁽¹¹⁾ שאם עלו הפסולים עליו לא ירדו, ואף על גב שהפסוק של "זאת תורת העולה" המובא לעיל עוסק במזבח החיצון.

בה"ר מרדכי שפירש שיעקר ראיית הגמרא היא מהניתנים בחוץ שנתנם בפנים שהרי עוד קודם שזרקם נפסלו בהכנסם להיכל ובודאי שאין זריקתו כלום, ואם כן היה צריך להיות דינו ככל זבח שלא נזרק דמו כלל שירדו אימוריו מהמזבח, ואם גם בזה סובר רבי יהודה שקלטו המזבח ולא ירדו אימוריו, הוא הדין שבניתנים למעלה שנתנם למטה לרבי יוחנן שלא במקומו דמי תועיל הזריקה לענין שלא יאסוף הדם לזריקה אחרת.

והעיר הקרן אורה, שהרי דין זה שדם חוץ הנכנס להיכל נפסל הוא רק בחטאת אבל בשאר קדשים לא ואם כן יתכן שאמנם בניתנים בחוץ שנתנם בפנים סובר רבי יהודה שירדו האמורים ורק שלא חלק על זה משום שרבי שמעון דיבר בכל הקדשים שבהם יש שאינם נפסלים בהכנסם להיכל ובוזה מודה רבי יהודה שלא ירדו משום שכמקומו דמי.

11. **המקדש דוד** [סימן ד' אות ג'] הוכיח מדין זה שבמזבח הפנימי אין צריך לעשות מערכה כדניה, שהרי לקמן סב ב מבואר שגיורי העצים שעשה משה במערכה היו אמה על אמה ופסק הרמב"ם [הלכות איסורי מזבח, פרק ז' הלכה ג'] שכך יש לעשות לדורות, ואילו מזבח הפנימי היה בגודל אמה על אמה של חמשה טפחים [כדין אמת כלי המקדש], ומכיון שהדין הוא שלא יהיו עצי המערכה יוצאים מחוץ למזבח הרי שלא ניתן היה לעשות מערכה על מזבח הפנימי, ואף על גב שהקומץ טעון מערכה וכן צריך עצים להקטרה כדין כל הקרבנות, יש לומר שהיותו ומזבח הפנימי אינו מקום מערכה הרי שאין צריך עצים ויכול לשרוף שם בקש וגבבה.

אמנם, נשחטה בלילה הכשרה במקום אחר הוא משום אברים ופדרים הקרבים בלילה.

והתוס' לקמן [סח ב] ביארו שפסלו בקדש היינו שאירע פסול משנשחט ונתקדש בכלי, וכתב שם בכתבי הגרי"ז, שאף לרש"י ודאי שאין לפרש כפשוטו שפסולו בקדש תלוי בהבאתו לעזרה, שהרי שום דין לא חל במה שבא לעזרה, אלא כוונתו שכל דבר שהוא פסול עזרה נחשב פסולו בקדש וכל דבר שאינו פסול עזרה אינו נחשב פסולו בקדש, והחילוק בין רש"י לתוס' הוא במליקת זר הפסולה, שרש"י נחשב פסולו בקדש שהרי דבר זה הוא מפסולי עזרה ולתוס' לא יחשב פסולו בקדש כיון שלא נתקדש בקדוש מליקה. ומסתפק הגרי"ז באופן שנרבעה הבהמה לאחר השחיטה בעודה מפרכסת שאמנם לשיטת רש"י אין זה פסולו בקדש כי רובע ונרבע אינם מפסולי עזרה, אולם לתוס' יש לדון שיחשב פסולו בקדש מאחר ונפסל לאחר קדוש שחיטה.

9. הקשה הקרן אורה, הרי מה שנכתבו כאן כל הפסולים יחד היינו בדברי רבי שמעון אשר יתכן שסובר שלא במקומו לאו כמקומו, והראיה מרבי יהודה היא רק מזה שלא חלק על דבריו ואם כן עדיין יתכן שהטעם שאינו חולק הוא משום שסובר שכמקומו דמי.

10. הקשו **התוספות**, הרי לקמן [לו א] מסקנת הגמרא היא שסובר רבי יהודה ששלא במקומו כמקומו, ואם כן יתכן שהטעם שסובר כאן שלא ירדו הוא מחמת זה שנחשב שנתקבלו במקומם. ועיקר תירוצם בזה הוא בשם רבי חיים